

ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಲವೆಡೆ ಬರಿಸ್ತಾ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟುಗಳಾಗಿವೆ. ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಎಂ.ಜಿ ರೋಡಿಗೆಗೋ ಎರ್ ಪೋರ್ಟ್ ಗೋ ಹೋಗಬೇಕಂತಿಲ್ಲ.

‘ಡೈಡಿ, ದಿಸ್ ಇಸ್ ವದ್ವಾಸ್...’ ರಸ್ತೆಬೆರಿ ಸ್ಕೂತಿಯನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತ ಮಗಳೆಂದಳು.

‘ವದ್ವಾ ಅಂತ ವದ್ವಾ... ಕುಂಡೆ ಮೇಲೆ ಎರಡು ವದ್ವಾ ಅಂದ್ರೆ... ಅದೇನು ಕಲಿಸ್ತಿರೋದೋಪ್ಪಾ, ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ’ ಹೆಂಡತಿ ಮೂದಲಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ನಂಗೊತ್ತು, ಆ ಶಬ್ದದ ಬಳಕೆಗೆ ಅವಳ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಅದು ಅವಳಿಗೂ ಇಷ್ಟವೇ. ಸುಮ್ಮನೇ ಕೆಣಕಲು ಹೇಳುತ್ತಾಳಷ್ಟೆ.

‘ಡೈಡಿ... ನಂಗೊಂದು ಚಾಕೋಲೆಟ್ ಫಡ್ಡ್ ಕೊಡಿಸು’ ಮಗಳೆಂದಳು. ಎರಡು ಮೂರು ಸಲವಷ್ಟೇ ಕರೆತಂದಿರಬೇಕು ಅವಳನ್ನಿಲ್ಲಿಗೆ, ಅವಳಿಗೆ ಮೆನುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳೂ ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತು. ಎಂಥಾ ಪ್ರಚಂಡ ಹುಡುಗಿ!

‘ಈಗ ಸಾಕು. ಮುಂದಿನಬಾರಿ ಬಂದಾಗ ತಗೋಳುವಂತೆ’ ನಾನಂದೆ.

ಬರಿಸ್ತಾದ ಉಪಹಾರ ನಮ್ಮಾವರಿಗೂ ಖುಷಿ ನೀಡುತ್ತ. ‘ಡೈಡಿ... ಪ್ರತೀ ಸಂಜೆನೂ ಇಲ್ಲೇ ಬರೋಣ ಡೈಡಿ’ ಎಂದಳವಳು.

‘ಪ್ರತೀ ಸಂಜೆ ಬಂದರೆ ಅಷ್ಟೇ. ನನ್ನ ಜೇಬಲ್ಲಿ ಜಿರಲೆ ಸೇಕೋಳ್ಳುತ್ತೆ...’ ಎನ್ನುತ್ತ ನಾನು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕೆ.

ಈ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತನಗೊಂದು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ ಮೋ. ಅದೂ ಅತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಲೋಕಾಲಿಟಿಯಾದ ಡಾರ್ಲ್ಸ್ ಕಾಲನಿಯಲ್ಲಿ. ಅಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ‘ನನ್ನ ಮನೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಬಾ’ ಎಂದು ಆತ ಕರೆದಾಗಲೇ ನನಗದು ಗೊತ್ತಾದದ್ದು! ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿರುವ, ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿರುವ ಅವನ ಮನೆ ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ನನಗೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೂ ಕಂಡರಿಯದ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯ ಮನೆ ಅವನದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಊಹಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಗೋಡೆಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಹೊಕ್ಕೊಡನೇ ಆಯತಾಕಾರದ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಣೆ. ಹಾಗಂತ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಅತೀ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಲಿವಿಂಗ್ ರೂಮ್ ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಸೋಫಾ ಟೀವಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮರದ ಆನೆ. ಆನೆಯ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನಿಂತು ‘ಡು ಯು ನೋ? ದಿಸ್ ಈಸ್ ಡನ್ ಇನ್ ವನ್ ಸಿಂಗಲ್ ಪೀಸ್ ಆಫ್ ವುಡ್. ಐ ಲವ್ ಇಟ್’ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮೋ. ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ ಇರಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಕಾಟು, ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಮಚವೂ ಕೊರತೆಯಾಗದಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾಡರ್ನ್ ಕಿಚನ್.

‘ನಿನಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲೂ ಬರುತ್ತಾ?’ ಕೇಳಿದೆ ನಾನು.

‘ಯಾಕೆ? ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಕಾಬ್ರಿಟೊ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತಾ?’ ಎಂದ ವಿಭಿನ್ನ ಟೋನ್‌ನಲ್ಲಿ. ‘ನನಗೆ ಚಾ ಕೂಡ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕಿಚನ್ನಿನ ಎದುರಿಗೇ ಕುಶಲ ಕುಸುರಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲು; ಫುಲ್ ಟೇನ್ ಸೀಟರ್! ಅತ್ತ ಕಡೆ